

ANNELER GENÇLERİN BAHARINI KIŞA ÇEVİRMEYİN

Geçtiğimiz hafta “ Gençlerin ve eşlerin hayal dünyasından pişmanlık içinde gerçek hayata uyanışları” konulu yazımın bir haftada okuma sayısı şu an itibariyle 1200 ‘e ulaştı. Mahalli bir yayın organında bu kadar okuma sayısı beni de şaşırttı. Bu ilgi beni bu hafta da aynı konuda yazmaya sev ketti. Çünkü eşler ve gençlerin büyüklerin tecrübesine çok büyük ihtiyacı var. Şunu unutmayalım fareler kuyruğundan insanlar da kulağından yakalanır.

En zor şey, insanın kendinden bahsetmesidir. Bu satırlarımı lütfen yanlış anlamayın. Liselerde, üniversitelerde, cezaevlerinde ve velilere verdiğim seminerler ve konferanslar yoğun ilgi görüyor. Bir de konferanslarımda sorduğum sorulara doğru cevap verenlere sağ olsun Şehzadeler Belediyesi Başkanı Sayın Ömer Faruk ÇELİK beyin oluru ve Kültür Müdürü sayın Enes KARATAŞ bey kardeşimin gayretleriyle bastırılan küçüklerin yanında büyüklerin de okuduğu ve cezevlerinde en çok okunan kitap olan “ 40 Gün 40 Programlı Dini bilgiler Kitabı” ile kendi imkanlarımla bastırduğum “ Eğitim Öğretim Dedikleri” kitabımdan konferanslarımda ödül olarak verdiğim için konferanslarım pür dikkat ilgi ile dinleniyor. Tabi bu arada yazılarımda da ilgi ile okunmaya başlayınca bütün bunlar beni daha çok çalışmaya, daha çok koşturmaya sevk etti. Kısaca şunu söylemek istiyorum, söyleyecek sözünüz, yazacak kaleminiz varsa dinleyen de var, okuyan da var. Bu izahlardan sonra hemen konuya gireyim.

Soğuk bir kış gecesi baba, oğul, anne, gelin beraberce yaya olarak misafirliğe giderlerken baba üşür. Oğlu hemen montunu çıkararak babasına verir. Baba montu koklar, sonra giyer. Gelin merak eder, eşine sorar “ Baban niye montu kokladı?” Genç delikanlı “ Herhalde babam benim monta göz koydu.” Cevaba tatmin olmayan gelin, kayın validesine sorar “ Babam niye montu kokladı?” kayınvalide “Evlat kokusu var da ondan.” Bu defa gelin kayın pederine sorar “ Baba niçin montu kokladın?” Kayın peder “ Niçinini sen benden daha iyi bilirsin, sigara kokusu var da ondan.” Buraya bir nokta koyayım. İnsanı en iyi tanıyan ALLAH’tır, ikinci olarak da eşler birbirlerini en iyi tanır.

Annelerin burnu hep evlat kokusuna odaklanmıştır. Kuvvetli hiçbir parfüm annelerin burnundaki evlat kokusunu bastıramaz. Bu nedenledir ki çoğu

kez gelinler annelerin girişimi ve onayı ile alınır, yine de çoğu kez annelerin girişimi ile bozulur. Anneler nişanlılık döneminde müstakbel gelini ile gülüm balımdırlar. Muhabbetlerine doyum olmaz, saygıda ve sevgide aralarına kara kedi giremez. Ama ne zaman ki düğün dernek yapılır gelin eve geldikten sonra kıskanmalar ve kıskançlıklar başlar. Anne oğlunu gelinle, gelin de kocasını kayın validesi ile paylaşmak istemez. Gizliden başlayan rekabet gün gelir açığa çıkar ve hır gürlere başlar. Kayın validenin “ Ben onu, oğluma yar etmem, oğlumun yemeğini yedirmiyceğim” diyerek işin bozulmasına yönelik söylentiler bire bin katılarak geline ve gelinin yakınlarına taşınır. Bu dedikodular gelinin öfkelerini kabartır, öfke zaten delilik anıdır, acısını kocasından almaya başlar. (Özellikle burada şunu hatırlatmak isterim. İnsanlar en uzun anne babasını, en çok da eşler birbirlerini severlermiş. Anne babaya olan sevgi bitmez ama eşlerin birbirine olan sevgisi gün gelir nefrete döner.) Bu hır gürlere arasında, kıskançlık savaşında delikanlı tavrını anne babadan tarafına koyunca haliyle sonuç mahkemelerde sonuçlanarak arkada boynu bükük evlatlar bırakılır. Burada gelinler çok akıllı olmalı. Eşini memnun etmek isteyen gelinler öncelikle eşinin anne- babasına, kendi anne babasından daha çok saygılı olmalı ve saygıda kusur etmemelidirler.

Sevgili gelinler şunu aklınızdan çıkarmayın nasıl siz annenizden babanızdan vazgeçemezseniz eşinizi de annesinden babasından vazgeçiremezsiniz. Sonuç alamayacağınız bir savaşta en güzel günlerinizi harap etmeyin. Geçen yazımda da söz konusu ettim. Evlendikten sonra aşkınıza güvenmeyin onun tatile çıktığını söylemişim. Evlendikten sonra gelinlere düşen **SABIRDIR**, erkeklere düşen de **SORUMLULUKTUR**. Yüz kızartıcı bir durum olmadıktan sonra yuvanızı inatla, sabırla sonuna kadar muhafaza edin. Sonunda mutlak zafer sizin oluyor. En iyi evliliğin de birinci evlilik olduğunu tekrar hatırlatmış olayım.

Tekrar başa dönelim. Yuva, yuvayı kuran tarafından yıkılma planları başlar. Bunu güneyde çok anlatılan bir fıkra ile anlatalım. Güneyi biliyorsunuz. Adana, Mersin taraflarında yaz geceleri aile bireyleri bir zamanlar evlerin üzeri toprak olduğu için evin damında(üstünde) uyurlar. Anne bakıyor ki oğlu ile gelin sarmaş dolaş yatıyorlar. Bu durumu hazmedemeyen anne, oğlunu uyandırır “ Oğlum bu sıcakta sarmaş, dolaş nasıl yatabiliyorsunuz. Terleyip hasta olacaksınız” diye mişıl mişıl uyuyan oğlunu gelinden ayırır. Aynı anne bir de

bakar ki damın öbür köşesinde çok sevdiği kızı ile damadı birbirlerinden en az yarım metre uzakta uyuyorlarmış. Bu defa anne onları yavaşça uyandırır “ Yavrularım gecenin bu soğukunda ayrı yatılır mı? Neden birbirinize sarılıp ısıtmıyorsunuz?”diyerek onların da sarmaş dolaş yatmalarını sağlar. Bunu duyan gelin oturmuş, ellerini açmış, kaynananın duyacağı bir şekilde “ **Ey kurban olduğum yüce Allah’ım! Sen nelere kadirsin. Aynı anda damda iki mevsimi (yaz ve kışı) birden yaratıyorsun.**

Hayatta mevsimler hep aynıdır. Ama bu mevsimi birileri için kar, fırtına, dolu yağmur, birileri için de güllük gülistanlıktır, bahar mevsimidir. Bunu belirleyen ise bakış açılarımızdır. Bir büyüğümüzün dediği gibi birbirimizin eksikği yerine, güzel tarafımızı görelim. **Hepimizin birbirimizden daha fazla eksiklikleri vardır.**

Bir bahar mevsimi odamda otururken dışarıdan “ Kadir Keskin” ben bu ismi tanıyorum sesleri geldi. Sonra odama genç bir bayan ile benim yaşımda bir bey selam vererek odaya girdiler. Bir de baktım ki yıllar önce aynı okulda okuduğumuz arkadaşım. Oğlunun İzmir’de görevli olduğunu gelinin de Manisa Lisesi’ne tayin olduğunu söylediler. Gelinin benim gelinim, dedim ve arkadaşımın gelinine İzmir’den Manisa’ya gelip gidebilmesi için gerekli kolaylığı gösterdik. Sene sonunda okul tatile girdi. Eylül ayında okullar açıldığında ben öğretmenler kuruluna girmeye hazırlanırken arkadaşımın gelini kapıdan girdi. Baktım ki gelin hanım üzgün. Hayırdır hocahanım neyin var, hasta mısın? Dediğimde, gelin hanım koltuğa oturur oturmaz başladı ağlamaya “ Hocam neler olmadı ki eşim beni gecenin bir yarısında sokağa attı.” Hayırdır nedir konu dediğimde, Hocam” beyim işi dolayısıyla on beş günlük yurt dışına çıkmıştı. Bu arada ben yalnız kalmayayım diye kayın validemi çağırılmıştık. Bir gün kayınvalidemin kahvaltısını geç hazırladım diye benden habersiz memleketine gitmiş. Beyim geldi annesini sorunca “benden habersiz gitmiş” edim. Annesiyle telefonla görüştüğünde “ Kovulan evde durulur mu?” demiş. Bunun üzerine beyim bana “ Annemi kovanın evimde işi olamaz “ diye gecenin köründe İzmir’de beni sokağa attı. (ki bu çift evlenmeden önce dört yıl gençlerin deyimiyle flört etmişler) Artık ben yaşayamam “ **İNTİHAR EDECEĞİM**” deyince korktum endişelendim. Öğretmeni alarak evime götürdüm hanımına teslim ettim.

İkinci bir vaka. Yine günlerden bir gün müdür odasında otururken lisede çalışan bir bayan öğretmen arkadaşımız telefonda canhıraş bir sesle “**müdürüm kocam beni öldürüyor yetiş**” dedi ve ahize kapandı. Bir anda şok geçirdim. Bayanın eşi de öğretmen ama bizim okulda değildi. Aile arasına girilir mi? Sonra da kötü bir şey olursa vicdan azabı duyacağımı düşünerek bir bayan öğretmen ve Müdür Baş Yard. Hikmet Öymener kardeşimi de alarak acele eve vardık. Kapı açıldığında inanılmaz bir karı koca kavgasına şahit oldum. Odanın içi alan talan olmuş. Erkeğin yüzü kan revan içinde, kadının üzerindeki elbise param parça olmuş öfkeden kendilerini kaybetmişler. Kocasına “sen git bir yüzünü yıka.” bayan arkadaşına da “sen bir üzerini değiştir.” dedim ve sonra oturttum. Dedim ki “ Sizi bu kadar öfkelen dirip, kavganıza sebep olan nedir?” dediğimde, aldığım cevap beni çok şaşırttı. Sanırım sizi de şaşırtacaktır. Bir bayram arifesi idi. Kavganın sebebi de “ Senin anana gideceğiz benim anama gideceğiz” Nitekim ayrıldılar arkada boynu bükük iki evlat bıraktılar. Yerim kalmadı. Her iki olayın ayrıntılarını www.kadirkeskin.net adlı sitemde “ Eğitim Öğretim Dedikleri” kitabımdan okuyabilirsiniz.

Son sözüm kayınvalidelere. Severek aldığınız gelinlerinizin bahar aylarını kışa çevirmeyin. Çiçeği burnunda taze gelinler, sizler de nişanlılık dönemindeki aşkınıza güvenerek kıskançlık krizine girmeyin. Oğlu ile anası arasına nikâh düşmeyeceğine göre niye kıskançlık krizine girip de en güzel günleriniz harap ediyorsunuz, anlamış değilim. Kocalarınızı hiçbir zaman annesinden babasından vaz geçiremezsiniz. Aklınızda kalsın. İnsanlar en uzun anne babalarını sever. Anne babaya olan sevgi bitmez. Yine en çok eşler birbirlerini severler. Yine en çok da eşler birbirinden nefret ederler. Nefret edenlerin neler yaptıklarını her gün TV . ekranlarında görüyoruz. Akıllı olun. Yuvayı yapan dişi kuştur. Aklınızı kullanın bahar aylarınızı kışa çevirmeyin. Kışa çevirip de gülerек oynayarak kurduğunuz yuvanızı yıkmayın, sonra çok arıyorsunuz. Delikanlılara bir çift sözüm var. Annenizle eşiniz arasındaki rolünüzü iyi oynayın. Adil olun. Sonra birinci evliliğinizi siz de çok ararsınız. Genç yaşta **TELAFİSİ MÜMKÜN OLMAYAN PİŞMANLIKLARI YAŞAMAYIN.**

Bu arada eğitim açısında sevindirici bir haber aldım. Türk Hava Yolları Bursa Bilim Şenliği proje yarışmasında Çocuk Mucitler kategorisinde "Atık Kodu" adlı projesi ile 1. Olan Akhisar Gazi ortaokulu öğretmenleri Mustafa AYHAN, Feyiz Candan IŞIK ile öğrencileri Meriç DEĞİRMENCİOĞLU ve Oğuzhan IŞIK kardeşlerimi kutluyorum, selam ve dualarımla başarılarının daim olmasını temenni ediyorum.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin Adana Vakıflar Bölge Müdürünün daveti ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün oluru ile Adana'da Lise öğrencileriyle beraberdi.

.